

Порядок забезпечення призначення та виплата компенсації фізичним особам, які надають соціальні послуги

Цей Порядок визначає механізм призначення та виплата компенсації фізичним особам, які надають соціальні послуги відповідно до постанов Кабінету Міністрів України: від 29.04.2004 року № 558 “Про затвердження Порядку призначення і виплати компенсації фізичним особам, які надають соціальні послуги” (далі - Порядок 1) та від 23.09.2020 року № 859 “Деякі питання призначення і виплати компенсації фізичним особам, які надають соціальні послуги з догляду на непрофесійній основі”(далі - Порядок 2).

Компенсація призначається і виплачується за місцем проживання, особи, якій надаються соціальні послуги, з дня подання фізичною особою, яка надає соціальні послуги, та особою, яка їх потребує, заяв разом з документами.

Компенсація призначається відповідно до Порядку 1 виходячи з прожиткового мінімуму для працездатних осіб в наступних розмірах:

- 15% - фізичним особам, які надають соціальні послуги особам з інвалідністю I групи;

- 10% - фізичним особам, які надають соціальні послуги громадянам похилого віку, які за висновком лікарсько - консультаційної комісії потребують постійного стороннього догляду і не здатні до самообслуговування, особам з інвалідністю II групи та дітям з інвалідністю;

- 7% - фізичним особам, які надають соціальні послуги особам з інвалідністю III групи та хворим, які за висновком лікарсько - консультаційної комісії потребують постійного стороннього догляду і не здатні до самообслуговування.

Компенсація фізичним особам, які досягли пенсійного віку, визначеного статтею 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», та особам з інвалідністю, що надають соціальні послуги, призначається у зазначених розмірах виходячи з прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність.

Компенсація призначається і виплачується відповідно до Порядку 2 фізичній особі, яка надає соціальні послуги з догляду особам із числа членів своєї сім'ї, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом, мають взаємні права та обов'язки та є:

- особами з інвалідністю I групи;

- дітьми з інвалідністю;

- громадянами похилого віку з когнітивними порушеннями;

невиліковно хворими, які через порушення функцій організму не можуть самостійно пересуватися та самообслуговуватися;

- дітьми, яким не встановлено інвалідність, але які є хворими на тяжкі перинатальні ураження нервової системи, тяжкі вроджені вади розвитку, рідкісні орфанні захворювання, онкологічні, онкогематологічні захворювання, дитячий церебральний параліч, тяжкі психічні розлади, цукровий діабет I типу (інсулінозалежний), гострі та хронічні захворювання нирок IV ступеня, дітьми, які отримали тяжку травму, потребують трансплантації органа, потребують паліативної допомоги відповідно до переліку тяжких захворювань, розладів, травм, станів, що дають право на одержання державної допомоги на дитину, якій не встановлено інвалідність, надання такій дитині соціальних послуг, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2018 р. № 1161.

Розмір компенсації відповідно до Порядку 2 обчислюється як різниця між прожитковим мінімумом на одну особу в розрахунку на місяць, установленим законом на 1 січня календарного року, в якому надаються соціальні послуги з догляду на непрофесійній основі, та середньомісячним сукупним доходом фізичної особи, яка надає соціальні послуги, за попередні шість місяців, що передують місяцю подання заяви про згоду надавати соціальні послуги з догляду на непрофесійній основі.

Перший заступник начальника управління
праці та соціального захисту населення

Світлана БОЛДИРЄВА